

Ավետիք Իսահակյան

Դեպի անապատ հողմը կրսուրա

Դեպի անապատ հողմը կրսուրա,
Խոր լռության մեջ կանցնի կմարի.
Դեղին քարերն իմ շիրմի վրա
Կրբուսնի մենակ տատասկը վայրի;

Եվ անապատում, և հավերժական
Անուրջում հոգիս կըլսե, կգգա
Ղողանջը զանգի տիեզերական
Եվ մեղմ կըզգվե տատասկին դժնյա ...

1901

Լիդո /Վենետիկ/